

VESTITORUL

ORGAN AL EPARHIEI ROMÂNE UNITE DE ORADEA ȘI REVISTĂ DE CULTURĂ RELIGIOASĂ

Redacția și Administrația :
Parcul Ștefan cel Mare No. 8.

Apare
la 1 și la 15 a fiecărei luni

ABONAMENT :
Parohiile : 200 Lei
Particularii : 160 Lei
Membrii Agrului 100 Lei

VALERIU TRAIAN FRENȚIU

DIN MILA LUI DUMNEZEU ȘI GRAȚIA SFÂNTULUI SCAUN APOSTOLIC AL ROMEI EPISCOP ROMÂN
UNIT DE ORADEA-MARE.

VENERATULUI CLER ȘI IUBITULUI NOSTRU POPOR CREDINCIOS DAR ȘI MÂNTUIRE DELA DOMNUL !

*„Și intrând în casă au aflat
pruncul cu Maria, mama lui”
(Mat. 2, 11)*

Venerați Frați și Iubiți Fii! Neamul creștinesc an de an sărbătorește cu mare evlavie Nașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos. E un praznic de înaltă bucurie a creștinismului, căci în acea ziua împlinindu-se vremea blestemului, începe vremea binecuvântării. În locul întunecului răsare soarele dreptății și al adevărului. Omul încătușat în lanțurile păcatului și ale morții, primește Mântuitor, care să-l readucă la viață, la adevărata viață a darului. Praznicul de azi, în care Dumnezeu din dragostea sa față de noi venit-a pe pământ, ca pe noi să ne înalțe la cer, zi de mare bucurie sufletească este și de aceea biserica pe toți fii săi îi cheamă la bucurie, zicându-le : *„Cristos se naște, preamăriți-l; Cristos din ceruri, întîmpinați-l; Cristos pe pământ, înălțați-vă; cântați Domnului tot pământul și cu veselie laudați-l, că s'a preamărit”*.

Iubiți Frați și Fii! Creștinii, pentruca să-și manifesteze și înafară bucuria lor sufletească și pentruca și alții să se împărtășească de bucuria lor, au introdus obiceiul, ca de Crăciun să dea daruri copiilor, rudeniilor și prietenilor și să dea ajutoare celor lipsiți, ca astfel Nașterea Mântuitorului să fie zi de bucurie pentru toți. Obicei bun și creștinesc este, mai ales când nu sunt dați uitării nici cei săraci. Inșă darurile materiale să nu întunece pe cele sufletești și bucuria praznicului să nu se mărginească numai la cele vremelnice, ci adevărata bucurie să ni-o facă darurile cerești. Darurile de Crăciun s'au introdus în urma pildei celor

trei crai, cari dumnezeescului prunc din Betleem i-au adus daruri: aur, smirnă și tămăie. Tot așa și despre păstorii, cari cei dintâi au venit să i-se închine lui Cristos, se susține, că i-au adus ca dar un blând mielușel.

Dacă de nașterea Mântuitorului ne silim, ca tuturor să le facem bucurie și pe ai noștri să-i încărcăm cu daruri, se cuvine să nu ne uităm, că în primul rând suntem datori să-i facem bucurie Aceluia, care prin intruparea și nașterea sa pe sine s'a dat pentru noi și a noastră mântuire și să-i aducem daruri și Aceluia, care pe sine ni-s'a dăruit nouă și a luat asupra sa păcatele lumii, pe cari le ispășește prin lacrimile și suferințele sale începând dela iesle până la desăvârșirea marelui opere a mântuirii pe lemnul Crucii. Cu daruri să ne apropiem de ieslea dumnezeescului prunc din peștera Betleemului! Să-i oferim ce avem mai de preț: inimile noastre. Să-i dăm lui ce avem mai scump: viața noastră. Iară cei cari învredniciți au fost de cinstea mare de a fi părinți, să-i ofere odraslele lor scumpe, pe fiii și ficele lor, pe cari cu dragă inimă să-i dedice spre slujba Domnului.

Iubiți Frații și Fii! În noaptea de Crăciun, în peștera din Belleem, s'a petrecut minunea minunilor. Inșuși Dumnezeu vine pe pământ și cel nevăzut se arată în forma unui plăpând copilaș. Totuși afară de câțiva păstori și afară de cei trei crai veniți din mari depărtări, nimeni nu aleargă la peșteră și nimeni nu vine să se închine marelui Împărat al dragostei, care Tronul măririi sale cerești îl părăsește din dragoste față de noi, și care pe toată lumea o cheamă la sine și tutora le strigă : *„Veniți la*

mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi. (Mat. 11, 28). Pe toți îi cheamă, pe toți îi strigă și totuși așa de puțini aleargă la dânsul. Chiar și acești puțini nu vin dela sine, ci, păstorii vin trimiși de glasul ingerului, care le zicea: „nu vă temeți căci iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul: s'a născut vouă astăzi mântuitor, care este Cristos Domnul, în cetatea lui David”, iară magii au mers conduși de minunata stea, „pe care o văzuse în răsărit și mergea înaintea lor, până a venit și a stătut deasupra unde era pruncul.”

Oamenii de azi, cari de multe ori trăiesc în mai mari depărtări de Cristos, ca cei trei crai dela răsărit și cei mai mulți trăiesc în mai mare întunecare sufletească, ca întunecatul în care se aflau păstorii, încă au mare trebuință ca să fie conduși la Cristos. Toți aceia, atât de mulți, cari încă nu au auzit de Cristos, sau dacă au auzit de El, încă nu-l cunosc și sau au trebuință de multe și multe stele luminoase, cari să-i scoată din întunecare și să-i conducă la lumina lui Cristos. Toți aceia, atât de mulți, cari trăiesc în păcate și în fărâdelegi, au trebuință de multe glasuri puternice de ingeri, cari să-i trezească din somnul adânc al păcatului. În vremurile noastre mai ales, când puterile întunecului, par'că cu mai multă furie se lupă în contra credinței și moralei creștine, avem trebuință de multe și luminoase stele și de puternice glasuri ingerești, cari pe toți să-i apropie și să-i conducă la Cristos, care atât de părăsit este. Avem trebuință de Preoți sfinți și avem trebuință de călugări și călugărițe cu suflete înflăcărâte de dragostea lui Cristos, cari să se jertfească pe sine pentru Cristos și pentru împărăția Lui. Avem trebuință de apostoli sfinți, cari prin rugăciunile lor și prin faptele lor luminoase, izvorite din cea mai curată dragoste față de Dumnezeu și de aproapele, să aprindă în sufletele tuturor lumina cea neapusă a credinței și să aprindă în sufletele tuturor focul acela sfânt pe care Cristos l-a adus din cer și nu vrea altceva decât să se aprindă și să ardă pe pământ: focul dragostei.

În Testamentul vechiu Dumnezeu a poruncit, ca fiecare întâiu născut să fie sfințit și închinat Domnului. În Testamentul nou Cristos, al cărui seceriș totdeauna este bogat și cu lucrători puțini, spre a duce la îndeplinire mântuirea tuturor, are trebuință de mulți colaboratori sfinți: preoți, călugări și călugărițe. În țările din apus pentru o familie de buni creștini cea mai mare cinste este, ca cel puțin 1—2 din fiii și ficele

lor să devină preoți, călugări sau călugărițe și nu sunt rare familiile din cari toți copiii să între în slujba Domnului. Aceasta e cea mai mare fericire pentru familia respectivă, căci însuși Cristos a zis, că: „adevărat zic vouă, că nimeni nu este, care și-a lăsat casa sa, sau părinții, sau muierea, sau fiii pentru împărăția lui Dumnezeu și să nu ia mai multe în vremea aceasta și în veacul cel viitor viața de veci”. (Luca 18, 29—30). — Întâiul seminar al adevăratelor vocațiuni e căminul familiar și ele sunt cea mai frumoasă răsplată pentru o viață familiară într'adevăr creștinească. Dacă la noi sunt așa de rare vocațiunile adevărate, e semnul că în vetrele familiare s'a stins, sau nu arde cu flacăra focul dragostei lui Dumnezeu. Vocațiuni adevărate răsar numai în familii creștine, evlavioase, unde sunt cultivate virtuțile și unde e practică morala lui Cristos. Vocațiunile alese sunt răsplata rugăciunilor fierbinți înălțate la cer de către părinți și de către creștini, cari trebuie să ceară dela Domnul preoți sfinți, în ale căror suflete să fie pururea aprinsă râvna pentru mântuirea sufletelor.

Iubiți Frați și Fii! Rugăciunile ce trebuie să le înălțăm pentru ca să avem cât de multe vocațiuni adevărate, să le începem în ziua de azi, la ieslea din Betleem, unde este culcat micul Isus, jertfa dumnezească a mântuirii noastre. Să-i cerem, ca să dea lumii, Bisericii și Neamului nostru preoți buni și sfinți, călugări și călugărițe, cari să se jertfească pe sine pentru Cristos, ca pe toți să-i readucă la Cristos, care să devină cunoscut și iubit de toți. Rugați-l pe micul Isus, ca și din familiile voastre, dintre fiii voștri, să-și aleagă slujitori ai săi, pe cari voi cu tot sufletul să-i oferiți Domnului, ca urmând chemarea Lui să-și lucreze mântuirea sufletelor lor și ale altora.

Doamne, Isuse Cristoase, lumina cea adevărată, care luminează pe tot omul ce vine în lume, aprinde în sufletele multora focul dragostei Tale, ca să se dedice Ție și slujbei Tale mântuitoare, ca de ei conduși toți să ajungem să Te aflăm, să Te iubim și să Te avem în vieața de aici și în cea viitoare! Amin.

Darul Domnului nostru Isus Cristos să fie cu voi cu toți.

Dat în Oradea, la sărbătoarea Nașterii Mântuitorului, în anul Domnului 1938, al Episcopatului nostru al XXVI-lea.

EPISCOP VALERIU TRAIAN

No. 214/1938.

Concurs la postul de cantor din Suplacul de Bărcău.

Curatorul bisericii române unite din Suplacul de Bărcău, publică concurs pentru ocuparea postului de cantor, pe ziua de 27 Decembrie 1938, a III-a zi de Crăciun, orele 15.

Până la data concursului, reflectanții se vor prezenta în una din dumineci sau sărbători, pentru a-și arăta, în fața poporului, aptitudinile cantorale.

Vor prezenta, până la data concursului, toate actele ce le au, dintre cari nu poate lipsi certificatul dela preotul propriu, care să garanteze moralitatea concurentului.

Cantorul beneficiază de :

1. Sesiunea cantorală de 8 jug. pământ arător.
2. Locuință și grădină.
3. Stolele îndatinete.

Concurenții vor călători pe cheltuiala lor.

Autobus și gară C. F. R. în loc.

Suplacul de Bărcău, la 5 Decembrie 1938.

Curatorul.

No. 4642/1938.

Provederea instituțiilor publice cu cereale.

Pentru orientarea celor interesați publicăm mai jos adresa Administrației Financiare de constatare a jud. Bihor cu No. 40593 din 26 Noembrie crt. cu privire la înlesnirile, ce se fac autorităților la provederea lor cu cereale direct dela producători.

»Avem onoare a vă face cunoscut că conform dispozițiilor date de Ministerul de Finanțe prin ordinul No. 370485 din 17 Noembrie 1938 *toate furniturile de cereale : grâu, porumb, ovăș, orz, mei, secară, făcute autorităților direct de producători din recolta proprie, se scutesc pe viitor de plata impozitului proporțional de 1'40%*, aceasta întrucât producătorul nu este comerciant și nu face propriu zis acte de comerț și în executarea acestor dispozițiuni autoritățile ca ori ce fel sunt ținute a prefinde ca act justificativ în dovedire că aceste furnituri se fac de însuși producătorii respectivi și din producție proprie — un certificat — scutit de timbru dela Percepția respectivă prin care să se precizeze :

a) Intinderea terenului de cultură înscris în matricola fiscală ce posedă vânzătorul.

b) Ce terenuri deține cu arendă cu specificarea Nrului sub care s'a vizat contractul de arendă.

c) Cu ce anume a fost cultivat terenul (proprietate și arendat) în anul precedent și în anul curent, cu repartitia culturilor pe suprafața și pe felul produselor.

Din acest certificat veți constata din punct de vedere al naturii al felului și cantității, dacă într'adevăr producătorul vinde cereale produse din recoltă proprie.

Dacă autoritate cumpără printr'un singur contract produse dela mai mulți producători, cari s'au grupat în acest scop, certificatul scos dela Percepție va trebui să specifiche datele cerute pentru fiecare producător în parte, sau vi se va prezenta câte un certificat de fiecare producător.

În acest scop s'a făcut cunoscut tuturor percepțiilor să libereze imediat acest certificat la cererea celor interesați.

Vă mai facem cunoscut că atunci când o autoritate de stat, județ sau comună contractează fie scris, fie verbal furnituri de orice fel cu particularii, la aceste furnituri se datorează impozitul prop. de 1'40%, iar la facturile emise în executarea furniturilor timbrul proporțional este 30/00 potrivit legii timbrului modificatoare la 1 Aprilie 1938.»

Administrator de constatare.
ss. *Indescifrabil.*

Șef de serviciu.
ss. *Indescifrabil.*

4768/1938.

Concurs la parohii.

Cu termenul de 15 Ianuarie 1939 se publică concurs la următoarele parohii:

1. *Fizeș* (protopopiatul Șimleului) devenită vacantă prin numirea On. lui *Ilie Petri* la Borozăl;

2. *Șauaieu* (protopopiatul Orășii), devenită vacantă prin numirea On. lui *Iosif Pantîș* la parohia Tătărești, la care a renunțat Păr. *Alexandru Găvrus*, rămânând și mai departe la Rușeni.

Oradea, Șed. Cons. din 13 Decembrie, 1938.

4767/1038.

Plata reținelor pentru trecut la pensie.

Comunicăm Ven. Cler diecezan, că prin adresa domnului Ministru de Finanțe Mircea Cancicov, cu No. 403840 din 7 Decembrie 1938 s'a aprobat, ca reținerile de 10% asupra salariilor preoților și funcționarilor bisericești pe timpul dela 1 Decembrie 1918 până la 1 Ianuarie 1930 să fie plătite la Casa Generală de Pensuni din partea statului în titluri de rente. Astfel preoților, cari trec la pensie nu li se mai cere plata ulterioară a acestor rețineri.

Oradea, Șed. Cons. din 13 Decembrie 1938.

4439/1938.

Măști contra gazelor.

În conformitate cu adresa On. Comandament al Apărării Antiaeriene No. 4693/1938 comunicată nouă din partea On. Minister al Cultelor, aducem la cunoștința Ven. Cler următoarele:

S'a aprobat pentru toți funcționari publici cari încă nu au fost înscrși la măști contra gazelor, ca să și-le poată comanda cu prețul de cost de 557 lei, ce li se va reține din salariu în rate lunare, încât până la 1 Aug. 1939 să fie achitate în întregime. Tot în aceste condițiuni își pot comanda măști și pentru membrii familiei.

Preoți cari doresc să comande pentru sine sau pentru membrii de familie măști în condițiunile de mai sus, se vor anunța la acest Ordinariat indicând numărul de talie.

Clasificarea pe categorii a taliilor individuale se face în modul următor: Se măsoară lungimea capului în poziția verticală, trecând metrul de pânză pe deasupra capului și sub bărbie și apoi se măsoară grosimea capului peste frunte.

Talia mare corespunde la 66—67 cm. lungime și 60—62 cm. grosime. Talia mijlocie la 63—65 cm. lungime și 57—59 cm. grosime.

Talia mică la 61—62 cm. lungime și 55—56 cm. grosime.

Oradea, 15 Noembrie 1938.

Dumnezească pace

O peșteră mică, într'o localitate netnsemnată înainte, într'o înfrigurată noapte de Decembrie, — a schimbat fața lumii, deși „lumea“ nu s'a nevoit să ia cunoștință de ea.

Cei cari s'au învrednicit să ia cunoștință de întâmplarea neobișnuită dintr'ânsa, sau cei ce au putut să audă, să se pătrundă de dulceața cântării îngerești ce vestea celor ce aveau urechi de auzit: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oameni bună 'nvoire“.

Păstorii simpli au fost cei dintâi, cărora curățenia simțirii le pregătise sufletul de-a putea fi biserică, în care Spiritul Sfânt să poată intra prin chemarea îngerească înțeleasă și urmată. Cei înfrății de veacuri cu natura lui Dumnezeu; cei ce l-au singur pe Dumnezeu de călăuză în nădejile lor; de singură nădejde în frământările și necozurile lor; de singura avere în sărăcia lor, — nu puteau să nu-l înțeleagă glasul și să nu-l urmeze chemarea, trimisă prin ingerii, pe cari cei curași au darul să-i simtă și să-i vadă.

I-au auzit chemarea, au înțeles-o, au urmat-o; au intrat în grojdul nădejdilor lor trupești și au văzut înfăptuită în el nădejdea strămoșilor și a patriarhilor ce au murit îndurerați în așteptarea visului dorit, ahtiat de toți vrednicii urmași ai lui Adam.

La o distanță respectabilă de timp, — după păstori, — ca un simbol al puținții de mântuire a omului: urmând mintea chemările inimii, și inima pe ale harului, — au venit cei porniți din mari depărțări: intelectualii vremii de atunci, mânași mai mult de un instinct, decât călăuziți de o judecată; cei cari au avut atâta minte, multă minte, să 'nțeleagă: că mintea „luminată“ se 'mbracă'n mai multă lumină, decât orbecăind în opaișul propriei sale »lumini«, cei cari s'au luminat de smerenia adevărului ce puteau

să-l simtă căutându-l cinstit, care tocmai prin aceasta îi învrednicea să aibă ochi de văzut ca să vadă steaua ciudată, ce s'a arătat multora, — dar singuri cei trei Magi i-au înțeles chemarea și au pornit orbș pe urma ei, în butul atâtor zimbete, zeflemeli, critici, bârfeli și piedeci ale neputințioșilor ce-și ascund neputința în fățarnicie și falșă superioritate față de cei în față cărora »drepti“ s'ar afla de s'ar simți mici.

Și au urmat-o peste dealuri și văi, peste stepe și smârcuri, peste coclauri și prăpăstii; dogoriși de arșița zilelor lungi de vară, sfârșiți de gerul nopților de iarnă, netnfricași, neobosiți, călăuziți de aceeași stea de sus, mânași de același dor din suflet, de aceeași credință ce i-a adus la bucuria drumului sfârșit în închinarea în fața micului copil, pe care l-au simțit a fi răsplata și încununarea bătrânețelor lor istovite pe drumurile grele ale adevărului căutat și aflat.

Și s'au învrednicit să audă și să înțeleagă, cu simplitatea de păstori ai neamurilor ce erau, adâncul înțeles al cântecului ingerilor ce cântau Mărire lui Dumnezeu, pentru a se deschide zorile păcii pentru oameni.

Și au găsit, în peșteră, urmele păstorilor, prin căldura inimii lor ce se simțea încă caldă în jurul micului prunc și prin simplele lor, bogatele lor daruri, căci dăduseră tot ce aveau mai bun din roadele pământului și ale făpturilor Domnului. Și au găsit — vitele — făpturile Făcătorului a toate, nevoite să-i fină de cald cu suflările lor. Stăpânului tuturor, în lipsa adevăraților Lui fii, a cărora singură răutatea căuta să fie prezentă prin băjbăielile slugilor lui Irod din jur: „căutând pruncul să-l omoare“.

Atât au aflat în jurul Dumnezeului ce venise să mântue lumea, în jurul celui ce venise să mântue

pe poporul său ales: sufletele curate ale păstorilor, prezente prin căldura inimii lor, chiar plecași trupește fiind; vitele inconștiente și blânde; Maria, îndurerata și preacurata sa Maică și credinciosul ocrotitor al amândorura Iosif, conștient de marea lui grijă și sarcină, dar încrezător în ușurarea ei, prin ajutorul Celui din mila căruia era pus să grijească de cel ce avea grijă de el și de toți.

În afară de aceștia și aceste, nimeni și nimic. Doar paiele ce se miluiau să-l apere de îmbrățișarea ieslei săpată în piatra înghețată de frigul ce se ntețea minunându-se de lipsa milei celor pentru binele și mântuirea cărora venise.

Nici unul dintre miluiți și întreținuți credinței; nimeni dintre reprezentanții oficiali ai legii mozaice, n'a ținut să-și justifice zorul de o viață întreagă în jurul celor ale Domnului; să-și învedereze lumii justificarea credinței și a folosului beneficiului, prin sinceritatea ce-i făcea capabili să nțeleagă, ce-au înțeles pentru același motiv, păstorii și Craii: că Dumnezeu s'a născut lumii, căruia în spirit și adevăr se cade, a se închina, nu în forme, ce lipsite fiind de acestea, omoară, întunecă adevărul și omoară spiritul — acestor fel »închinători« și pe al celor nevoiți să creadă în ei.

Reprezentanții oficiali ai legii mozaice au ținut să fie prezenți oficial, în jurul Mântuitorului, menit să fie în primul rând al neamului lor, doar la ipocritul simulacru al judecării și condamnării Celui, în care străinul Pilat, cu toată »bunăvoința« de-a găsi, nu aflase vină.

Se credeau așa de „sus“, atât de „în drept“ a stăpâni lumea și oamenii: că nu vreau „să se coboare“, a se închina și a se lăsa stăpâniți de adevărul întrupat atât de umil, tocmai pentru a putea fi cunoscut și recunoscut de toți. Această îngâmfare, a celor înrăiți de închinarea în fața închipuitei proprii lor mărire, i-a transformat, pe cei ce n'au voit să-l se nchine, în ucigători de Dumnezeu, pe ei și pe întreg neamul lor, rățâcitor pe pustiul pământului zoriți în căutarea, dar nu îndeajuns de intristați în neaflarea binelui avut și pierdut de răutatea inimii lor.

Grozava și îngrozitoarea moștenire a tuturor celor ce propria lor mărire și-o căută, furând, — din veșnica slavă a Celui ce toată și-o vrea Lui și — sfârticate sdrențe de străluciri pentru acoperirea propriei lor nimishnicii: pustiul din sufletele în care nu se poate sălășlui pacea aducătoare de liniște pentru indivizi și popoare.

Pentru ca să nțeleagă lumea rostul nașterii Fiului lui Dumnezeu, în părăsita peșteră a Viflaimului, în friguroasa noapte de sfârșit de Decembrie; ca să simtă că:

Pacea lui Cristos: e smerenie în fața adevărului căutat și aflat numai de cei smeriți. Pacea lui Cristos e dragoste față de cei ce se prezintă în haina

sărăciei lui. Pacea lui Cristos e liniștea datorinței împlinite. Pacea lui Cristos e recunoașterea propriei tale păcătoșenii pentru a te înălța, prin harul Lui, la curățenia sfințeniei Lui. Pacea lui Cristos e pătrunderea propriei tale neputințe, ca ajutat de puterea Lui, să miști munții răutății și ai prostiei din drumul glorios al înfăptuirii cele ale Domnului prin nevrednicia ta. Pacea lui Cristos e necruțare față de propriile tale slăbiciuni și milă față de neputințele altora, de cari să te înduioșezi, prin faptele ajutorului dat. Pacea lui Cristos e bucuria asemănătoare bucuriei celor mântuiți, pentru cel ce bătătorește căile Domnului: de a se simți biruitor împotriva tuturor uneltirilor dușmanilor, cari simt rostul adânc al cântecului, solie a Celui de sus pentru mântuirea celor de »bună învoire«: că pacea nu poate sălășlui decât în sufletele celor înălțați prin smerenia închinării lor în fața măririi lui Dumnezeu.

Mărire lui Dumnezeu și pe pământ pace!

„Pacea mea v'o dau eu vouă, nu pacea pe care v'o dă lumea“.

„Pacea lumii“ e zarvă neînțelegeră, invidie, lupta tuturor împotriva a toate, pentru a dobândi nimicul: urmări a primului cântec de ură, vesnic repetatul: non serviam.

Tatăl minciunii își răsplătește supușii din bogatul arsenal al încercărilor de a umplea golul îndurerat al lipsei adevărului: prin iluziile spulberate de propria lor nemângăiere.

Pacea lui Cristos e închinare, pacea lui Cristos e dreptate: creatura se recunoaște făptura mâinilor Creatorului, a Stăpânului, căruia cu îngerii, ce vesteau nașterea Fiului său jertfit pentru renașterea noastră, îi cântă: Mărire — pentru a dobândi pacea.

Azi ca și atunci, în fața aceleiași peșteri, ce descoperă celor curași cu inima pe același Fiu al lui Dumnezeu: aceeași smerenie, curățenie și sinceritate va auzi, asculta și înțelege, rostul cântării îngeresti din noaptea Nașterii lui Cristos, fericindu-se a putea cânta mărire și mângăindu-se a dobândi dumnezeasca pace.

Preot prof. Augustin Cosma

— **Matineul de colinzi, al Corului Catedralei.** Corul Catedralei române unite din Oradea, sub conducere Revs. prof. Fr. Hubic, a dat Duminecă, în 4 Decembrie, un frumos concert de colinzi, în Sala Festivă, a Șc. Normale române unite.

În fața unei numeroase asistențe, concertul se începe cu priceasna: »Cu trupul lui Hristos« compoziția Revs. Fr. Hubic, și continuă cu colinzi compuse ori culese din diferite regiuni, și armonizate pentru cor mixt și orchestră de Revs. prof Fr. Hubic.

Străduințele autorului și ale corului au fost răsplătite cu numeroase aplauze de asistența, care, în frunte cu I. P. S. Sa Episcopul Valeriu Traian Frențiu, a avut ocazia să trăiască din plin, atmosfera de sărbătoare a serii de Crăciun.

Mărirea Domnului și pacea oamenilor

Nimeni mai bine decât ingerii nu pot să ne arate însemnătatea, acestei sărbători, care e Crăciunul. Ei au fost acei învredniciți să contempleze pe un Dumnezeu față în față; ei au fost cari au scrutat planurile ascunse ale Provedinții divine: ei au fost cari au arătat mai bine scopul pentru care s'a făcut Intruparea. N'avem decât să ne plecăm urechea la acel imn de laudă pe care ei l-au făcut să răsună în lume odată cu Nașterea Mântuitorului »Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu și pe pământ pace« . . . aceasta va fi și pentru noi cea mai folositoare învățatură de acest praznic sfânt.

I.

»Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, vestesc ei mai înainte de toate. E adevărat că prin creare totul trebuia să servească spre a preamări pe Dumnezeu. Dar Intruparea Cuvântului o arată aceasta într'un grad până atunci neegalat, căci ea este manifestarea cea mai evidentă a puterii Lui.

Ea este mai înainte de toate unirea armonică, — am putea zice — fuziunea a tot ce este în lume. Omul stăpân peste aceasta lume, are pe lângă celelalte ființe din univers mintea, prin care e în oarecare chip părtaș naturii îngerești. Și cu tot dreptul este numit un »microcosmos« adică o lume într'un ceva mic. Dumnezeu vrea însă să mai adauge acesteia încă o splendoare. Nu se mulțumește că a pus în om totalitatea perfecțiunilor create, ci El vine să lege de om în persoana lui Isus Cristos cea ce El posedă cu adevărat și integral, natura divină cu natura omenească. Și precum un artist depune într'o capod'operă cea ce e mai bun la el, așa Intruparea este comunicarea din abundență a splendorilor divine.

Ea este și coroana creațiunii. În aceasta lume noi observăm o varietate diferită: lumea organică cu toate legile sădite în ele de Ziditor. Singur Dumnezeu est spirit și ca atare dotat cu minte și voință. El prin coborîrea între noi a Fiului său se apropie de noi ca pe noi să ne ridice în demnitate. Prin ea se împacă neamul omenesc, se repară răul cauzat de păcat și se restituie lui Dumnezeu o mărire cu mult mai mare decât cea de care a fost lipsit prin neascultarea celor dintâi strămoși. — Aceia, într'adevăr, prin răzvrătirea lor, au răsturnat planul divin. De unde Dumnezeu care voia să fie un Părinte pentru oameni și să-i facă părtași de fericirea Sa, după păcat, e silit să-și ia rolul unui judecător aspru. Și așa bunătatea Sa nu mai găsește iertare.

Intruparea împacă totul. Dreptatea e satisfăcută cu prisosință prin o expiere de o valoare infinită. Orgoliul unui om, va fi reparat prin umilirea și supunerea eroică a noului Adam: neamul omenesc va

reîntra în grația lui Dumnezeu, și dacă păcatul original lasă în noi urme, aceasta ne dă puțința să-l învingem și să ne câștigăm o răsplată frumoasă. Așa că putem zice cu Sfântul Pavel »grația a învins păcatul« și să admirăm puterea, înțelepciunea și bunătatea, unui Dumnezeu care a conceput planul unei astfel de împăcări.

II.

Nașterea lui Isus nu este numai un izvor de slavă pentru Dumnezeu, ci este și o binefacere pentru oameni, cum ne învață cântarea ingerească: »Pace pe pământ între oamenii de bună voie.«

Din clipa în care Adam și Eva au ascultat șoapta ispititorului, ei s'au făcut vrăjmașii lui Dumnezeu și viața omenirii n'a mai fost decât o stare de neliniște, de disordine. Jignită direct majestatea Sa, Dumnezeu a răspuns prin scoaterea afară a strămoșilor și Cheruvimul așezat cu sabia scoasă la ușa Raiului, dovedește îndeajuns vrăjmășia ce exista între Creator și nefericitele sale creaturi. De atunci a intrat în vigoare legea fricii, oamenii cautând să mulcomiască mânia lui Dumnezeu, iar El pedepsind greu pe aceia, cari vor îndrăzni să-l mai vateme. Ajunge să pomenim potopul, nimicirea Sodomei și a Gomorei, trăznetele, dela muntele Sina, distrugerea și pustiirea marilor împărății din vechime.

Intruparea Cuvântului aduce împăcarea: omul văzând pe un Dumnezeu asemenea lui și sub cea mai atrăgătoare formă, cea a unui copilăș, se va simți mai liniștit. În loc să zică cu Manoe: »De bună seamă avem să murim, căci am văzut pe Dumnezeu« (Jud. XIII. 22), păstorii vor striga: »Să mergem la Betleem ca să vedem acolo ceea ce Dumnezeu ne arată«; și Magii nu vor sta la îndoială să facă o călătorie lungă, ca să vadă pe Noul Împărat al Iudeilor. Dumnezeu va privi pe om cu compătimire și milă, și-l va ierta. Așa Isus, după cuvântul Sfântului Pavel »va împăca cerul«.

Dar după vorba aceluiaș Apostol, El va împăca »și pământul«. E un fapt istoric constatat că la nașterea Sa, pe o clipă, lumea a fost în pace: și spunem mai mult, că aceasta a fost un eveniment providențial destinat ca să arate ce binefacere aduce în lume acest mic copilăș din Betleem. Înainte de aceasta popoarele se sfâșiau între ele prin lupte continue, războaiele erau provocate din ambiție, din poftă de bogăție, sete de independență: biruința avea drept urmare nimicirea și exterminarea poporului învins. Sclavajul era ceva foarte obișnuit: cei puternici deprindeau puterea cu cruzime și sălbăticia oamenilor era asemănătoare cu a fiarălor.

Cu Isus o nouă viață începe pentru omenire. Ieslea în sine ne predică blândețea și iubirea. Și Mântuitorul în

tot timpul vieții sale publice ne va îndemna la virtutea iubirii. Fii ai lui Dumnezeu, frați ai lui Cristos, spălați cu sângele aceluiaș Răscumpărător, chemați la aceeași fericire, vom îndrăzni oare să luptăm unii contra altora? Vor mai fi desigur războaie căci păcatul n'a fost nimicit cu totul, dar Biserica va căuta să slăbească barbaria și pacea va înflori în lume în măsura în care spiritul adevărat creștinesc va stăpâni-o.

Mai este încă ceva care trebuie să fie împăcat: e fiecare om. În clipa în care mintea omenească s'a răsculat contra lui Dumnezeu, simțurile s'au ridicat contra minții. Indată Adam și Eva au văzut că sunt goi, pradă poftelor care au pus stăpânirea pe trupurile lor.

»Spiritul e gata dar trupul e neputincios«, zice Mântuitorul. Și Sfântul Pavel ne dă în epistola către Romani, un tablou dramatic al luptei ce se dă continuu în noi. (Rom. VII. 14—25). Aceasta-i istoria noastră a futurora. Lăsați numai pe puterile noastre naturale, am cădea cu siguranță în lupta ca răul: trupul ar subjugă spiritul și l-ar face sclav. Am fi siliți să suspinăm cu Sf. Pavel: »Cine mă va scăpa, de acest trup muritor?«

Dar iată răspunsul, răspuns triumfător pe care Intruparea ni-l dă și aici. »Cel ce mă va scăpa e darul lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru«. Într'adevăr, aceasta nu va fi o eliberare imediată și totală: sufletul nu va fi liber de multele ispите care vor căuta să-l rănească. Dar de sus ne va veni o putere cu care vom putea rezista cu efect patimilor. Rugăciunea, sfintele taine, grații de tot felul, iată, atâtea canale, prin care noi le vom putea împedeca, ne vom recăpăta echilibrul pierdut. Prin deprinderea virtuților, prin mortificarea simțurilor, domnia sufletului se va înstăpâni în noi și în ființa noastră.

Întăriți cu aceste adevăruri, să lăsăm ca pacea să se sălășuiască în inimile noastre și să lucrăm cu râvnă la sfințirea proprie, ca să vedem odată fața Aceluia care pe pământ s'a arătat și cu oamenii a petrecut, arătând că este Om și Dumnezeu.

Toate aceste vor contribui nu numai la pacea din sufletul nostru, ci îi vom procura și Domnului mai multă mărire.

Aceasta mărire e darul cu care îl întâmpinăm!

Păr. Nicolaie Cristea

FRANȚA ÎN 1938

Axa Vatican—Montmartre

după P. Iosif Dasonville S. I.
directorul călătoriilor de prietenie franceză

Anul 1937 rămâne memorabil în istoria Franței pentru expoziția internațională din Paris și mai ales pentru consacarea basilicii din Lisieux dedicată S. Tereza, mica regină a Carmelului. Anul 1937 e important pentru restaurarea și consacarea catedralei din Reims oribil mutilată de Germani în timpul războiului mondial. Se știe că Nemții, sub pretext că turnurile măreței catedrale servesc drept observatoare militare, au bombardat și distrus în mare parte una din minunile artei creștine. Un desen contemporan înfățișa un pumn uriaș spulberând catedrala, iar ziarul Lokal-Anzeiger preciza sensul bombardamentului: »Clopotele nu mai sună în Domul cu două turle. Binecuvântarea s'a sfârșit... Noi am închis cu plumb capiștea ta păgânească, Reims!« Dar iată că prin generositatea proverbială a popoului francez, marea mutilată s'a refăcut și în prezența Legatului pontifical, Eminența Sa cardinalul Suhard, a președintelui Republicei franceze, d. Albert Lebrun, a guvernului și a corpului diplomatic, ea a fost restituită înaltei sale destinațiuni.

Fiindcă trăim în epoca axelor, putem vorbi de o axă Montmartre-Vatican, precum totalitarii

vorbesc de axa Roma-Berlin. Preconizatorul acestei axe este însuși Em. Sa card. Pacelli, care vorbise atât de grandios la Lisieux și la Paris despre misiunea națiunii franceze. Atât la serbările religioase din 1937 cât și la cele din 1938, Franța oficială a fost de față. Aceste serbări marchează o nouă etapă istorică.

O dublă încercare, o dublă neliniște strănge inima Suveranului Pontif.: naționalismele materialiste, totalitare, ce siluesc conștiința popoarelor, de o parte, și amenință pacea lumii de altă parte.

Demnitatea umană călcată în picioare conștiința oprimată, ambiția exasperată... Avea dreptate card. Suhard, legatul Papei, să spună: »Din aceste serbări în cinstea unei catedrale mutilate și renăscute« — sunt chiar cuvintele înaltului prinț eclesastic — »o învățatură se desprinde, aceea pe care Pius XI o dă prin glorioasa istorie a întregului său pontificat: restaurarea spirituală a lumii, deci și a Franței, în armonie și în pace... Chemarea Franței pe care ea totdeauna a implinit-o și o împlinește încă, este apărarea persoanei umane, dar a persoanei umane întregi, cu trupul, cu spiritul și sufletul său, contra servituții (robiei) externe a

dictaturilor, contra servitului interne a pasiunilor, capriciilor, a luptelor de partid“.

Cași glasul Papei, glasul Franței e pentru pace, reprezentând ea, în mijlocul unei lumi rele, frământată de uri și patimi, o forță liniștită și senină. — Sunt semnificative și cuvintele prin care card. Suhard exprimă convingerea colaborării Statului cu Biserica franceză: „Fie ca întâlnirea capului Statului și a Papei, în persoana Legatului său“ — zice cardinalul — „precum și a reprezentanților atâtor puteri străine, în această catedrală martiră și reînviată, să ne aducă speranța într'o Franță tot mai unită, mai unită, mai frumoasă, mai credincioasă chemării sale, într'o lume împăcată și sfințită mai presus de fire“.

La cuvintele cardinalului despre Franța, „vestitoarea libertăților, izvorul păcii“, ambasadorul Statelor Unite din America, d-l Bullitt, răspunde ca un ecou: „Moralitatea internațională“ — zice el — „e primejduită prin doctrinele și faptele puterilor totalitare, dar materialul necesar pentru reconstruirea lumii se găsește la popoarele de bună credință și voință: Franța, Anglia, America și la multe alte națiuni... Ele își dau seama de primejdia ce înseamnă pentru pace, pentru libertate, pentru civilizație, concepția rasistă... Inspirată de același ideal, ele sunt de o potrivă hotărâte să le apere. Un curaj liniștit și un sens de unitate al rasei umane însușesc nu numai pe Francezi, ci și multe alte națiuni cari, se închină libertății și păcii“.

Unii repetă cu plăcere că Franța e apostolă. Înflorirea atâtor opere, generositatea creștinilor cari fără să restrângă obolul lor pentru școli, misiuni, universități, scopuri de caritate, a îngăduit numai în diecesă de Paris construirea a peste o sută de biserici vrednice de cultul divin și atâtea alte lucruri, cari suportă orice comparație străină, arată că nu trebuie să se vorbească cu ușurință de apostazie religioasă în această țară, oricâte „dovezi“ ar da un trecut apropiat așa de dureros (legea Combes din 1905).

Reims e simbolul alianței poporului francez cu Dumnezeu. Aici s'a botezat regele Clovis și aici, în catedrala bombardată de Germani, se încoronau toții regii Franței. Această țară n'a făcut decât să-și salveze un sanctuar național. *L'Ere nouvelle* din 12. 7. 28 scria: „Biserica oficială și puterile publice au putut, în urma unor erori funeste, să se vrăjmășească. Dar am avut războiul ale cărui învățături nu le putem uita, războiul care a unit pe toți Francezii“.

Câtă deosebire între Franța dinainte și de după

război! În 1896, ministrul cultelor fusese interpelat: pentru ce a autorizat pe episcopi să se întrunească la Reims pentru al 14-lea centenar al botezului lui Clovis. Interpelatori erau: Poincaré, Doumergue, Millerand toți președinți ai Republicii franceze ceva mai târziu. Urmasul lor, d. Lebrun asistă acum în persoană la serbările consacării acestei catedrale. Inșiși comuniștii francezi își dau seama de puterea catolicismului lor; de aceea îi întind mâna. Răspunzând gestului lor, cardinalul Verdier al Parisului a spus: „Dacă comuniștii doresc să cunoască religia catolică, noi stăm bucuroși cu ei de vorbă. Poate că gestul mâinei întinse e, pentru ei, o întâie mișcare spre creștinism.“

Franța creștină e în sărbătoare. Prin glasul directorului călătoriilor de prietenie franceză, care în anul trecut (1937) a adus și în țară la noi 30 de intelectuali de frunte, ea ne chiamă să luăm parte la bucuria lor. O facem bucuroși.

I. Georgescu

CRONICI

— **Ambasadă română pe lângă Vatican.** Printr'un recent Decret Regal, publicat în Monitorul Oficial No. 290 din 13 Decembrie a. c., Legațiunea României de pe lângă Sf. Scaun este ridicată la rangul de Ambasadă pe data de 15 Decembrie 1938.

— **Exerciții spirituale în Vatican.** În zilele dintre 27 Noembrie a. c., Duminecă, și 3 Decembrie, Sâmbătă, au avut loc la Vatican obișnuitele exerciții spirituale anuale la cari a luat parte și Sf. Părinte. De încheiere, Suveranul Pontif a primit în audiență pe Cardinalii și Prelații cari au participat la aceste evlavioase deprinderi sufletești, elogiind activitatea Părintelui Giuseppe Maria de Giovanni S. I. predicatorul exercițiilor pentru profundele expuneri făcute cu atâta pricepere și râvnă preoțescă, și recomandându-se călduros rugăciunilor acestor aleși fii ai Săi.

Iubileu preoțesc. La 30 Decembrie a. c. Rev. Emil Bran, canonic onor. și paroh I la Catedrală, împlinește 50 de ani de rodnică preoție. Cu acest prilej buletinul parohial al Catedralei, »Bunul Păstor«, îi închină numărul său din Decembrie, prezentându-i urările credincioșilor săi din numita parohie. Ne asociem și noi la bucuria distinsului jubilent, urându-i cele mai alese haruri dela Domnul. La mulți ani!

— **Danii pilduitoare:** Ostensoriul ce a fost făcut anume pentru ceremoniile celui de al 8-lea Congres Euharistic național din Statele Unite ale Americii de Nord, ținut în toamna acestui an în orașul New Orleans, și a fost prezidat de Em. Sa Cardinalul Mundelein, arhiepiscopul din Chicago, este unul

din obiectele de cult cele mai de valoare din Statele Unite. Valoarea sa urcă la 30.000 de dolari. Are o înălțime de peste un metru și cântărește 10 kilograme. E împodobit cu diamante, și e fabricat din inele, lanțuri, cercei, brățare, coliere, broșuri și alte obiecte de aur și argint, oferite de peste 5000 de credincioși din New Orleans. Ostensoriul e în întregime din aur curat, afară de îngerii cari țin luneta și statuia decorativă a Preasfintei Fecioare, cari sunt din argint masiv. Ce danii pilduitoare! Ce spirit de credință!

— **Festival artistic.** Marți, 6 Dec. 1938, *Reuniunea Mariană a Femeilor Române Unite din Oradea*, a dat un foarte reușit festival artistic, în folosul copiilor săraci.

Președinta Reuniunii, D-na *Valeria Dr. Bleda*, în scurte cuvinte, a mulțumit publicului numeros în frunte cu I. P. S. Sa Episcopul nostru, care pe această cale a înțeles să vină în ajutorul celor lipsiți, apoi se începe partea artistică.

Corul Catedralei, sub conducerea Revs. *Fr. Hubic* execută cu artă, frumoase colinzi din toate regiunile, iar elevele institutului „*Notre Dame de Sion*“, se produc foarte bine cu piesa-feerie »*Ulciorul fermecat*«.

În partea a doua, se remarcă, executând diferite arii din opere streine Dș. *Varga* și D-l *Dr. Zinu Corcheș*, cu vocea-i caldă și melodioasă, iar la pian Ds. *Gabriela Maczalik*.

Fanfara Șc. Normale sub conducerea d-lui prof. *V. Macovei*, cântă arii naționale, apoi în acordurile Imnului Regal, serbarea se încheie.

— † **P. Enrico Rosa S. I.** În 25 Noemvrie a. c. s'a stins la Roma, pe neașteptate, în vârsta de 68 de ani Părintele Enrico Rosa S. I., unul din cei mai de valoare și iluștri scriitori și ziarști catolici. Răposatul a fost multă vreme directorul celebrei reviste »*Civiltà Cattolica*«.

Odihnească în pace!

Tipic.

23 Decemvrie. *Vineri.* Se citește slujba ceasurilor împărătești ale ajunului Nașterii.

24 Decemvrie. *Sâmbătă*; ziua ajunului de Crăciun și Sâmbăta cea dinaintea Nașterii. La timpul obișnuit se celebrează Liturghia Sf. Ioan fără vecernie. — Ap. (p. 205) și Ev. (p. 225) cele ale Sâmbetei dinaintea Nașterii.

Sâmbătă seara la timpul obișnuit vecernia praznicului. Inceputul ca de obicei. Stihirile cu Mărire și acum ale sărbătorii (25 Dec.) Intrat cu Evanghelia. Lumină lină. Prohimenul zilei. Paremi. Ectenia duplicată. Invrednicește-ne. Ectenia cererilor: Să plinim, Opust.

La miezul nopții sau în zorii zilei Dupăcinarul cel mare, Litia și Mănecatul sărbătorii.

25 Decemvrie. *Duminecă. Nașterea Domnului.* Liturghia Sf. Vasile cu Antifoanele sărbătorii. Câți în

Cristos. Apost. p. 203 și Ev. Mat. 2. 1. p. 227; ale sărbătorii, La Axion Irmosul Nașterii până în 31 Decând se încheie sărbătoarea. Până la Bobotează hârț.

26 Decemvrie. *Luni. Soborul Preasf. Născ.* și săvârșirea Duminecii cea după Naștere.

Duminecă. La vecernie stihirile pe 6; ale praznicului 3 și ale Duminecii după Naștere 3. Mărire — Și acum. Mărire'ntru cele de sus. Intrat. Prohimenul praznicului: Cine e Dumnezeu mare. La Stihovăna cele ale praznicului din 26 Dec. Mărire - Și acum: La Vifleim. p. Stihovăna 26 Dec.: Troparul sfinților: Binevestește. Mărire — Și acum Trop. Nașterii.

Luni. La Mănecat. Troparele ca la vecernie. Ev. n'are. Ps. 50. Catav. Nașterii. Luminătoarea Sfinților dela Dumineca după Naștere. Mărire - Și acum, luminătoarele sărbătorii. Laudele din 26 Decemvrie cu Mărire - Și acum. Astăzi Cristos. Doxologia. Troparul: Binevestește.

La Liturghie. Ap. din 26 Dec. (p. 207). și cel al Dum. după Naștere p. 205. Evangh. Mat. 2. 13. p. 229 și cea a Dum. după Nașt. Mat. 2. 13. p. 236.

27 Marți. *Sf. Ștefan.* Toate ale sărbătorii din Mineu dela 27 Dec. La Mănecat Ev. Luca 21. 12. p. 125. La Liturghie Ap. Fpt. 6. 8. p. 204. Evangh. Matei 21. 31. p. 229.

31. Sâmbăta, cea după Naștere și întropțirea sărbătorii Nașterii. La Liturghie Apost. (p. 204) și Evangh. (p. 229) ale Sâmbetei după Naștere.

1 Ianuarie 1939. *Duminecă. Tăierea împrejur. Sf. Vasile. Anul nou. Dumineca cea înainte Botezului vers 4.*

Sâmbătă. La Vecernie pe 8. Ale inv. 3. ale sărb. 2 și ale Sfântului 3. Mărire - Și acum. Dogmatica versului. Paremiile și Litia sărbătorii. Stihovăna inv. cu Mărire - Și acum dela sărb.: Nu s'a rușinat. La binecuv. pâinilor. Troparul sfântului, iar de nu se face Litia: Trop. inv. Mărire a sfântului, Și acum al sărbătorii.

Duminecă. La Mănecat. Trop. ca Sâmbătă. Ceterile învierii. Troparele mari ale inv. urmate de Polieleu și Pripeala sărb. Antif. versului. Ev. inv. VII. Catav. Botezului, Laudele inv. și ale sfântului cu Mărire stihirea Ev. Și acum: Preabinecuvântată. Doxologia. Troparul inv.

La Sf. Liturghie. Antif. sărbătorii. Câți în Cristos. Apostol, Evangh. Duminecă înainte de Botez și ale Sfântului.

Vecernia fără Intrat cu Prohimenul zilei.

5 Ianuarie. *Ajunul Botezului.* Slujba ceasurilor împărătești cu Intip. și Vecernia sărbătorii din 6 Ian. urmată de Liturghia Sf. Vasile cu Ap. Cor. 9. 19. p. 207 și Ev. Luca 3. 1. p. 232. După rugăciunea amvonului sfințirea apei. Binecuvântarea caselor.

6 Ianuarie. *Vineri: Botezul Domnului.* Mănecatul întreg al sărbătorii. Ev. Marcu 1. 9, p. 233. Liturghia Sf. Ioan cu Antif. sărb. Câți în Cristos. Ap. și Ev. sărb. din 6 Ianuarie. La axion Irmosul Bobotezii până în 14 Ian. când se întropțește sărbătoarea. După rugăciunea amvonului sfințirea cea mare a apei.

Vecernia sărbătorii cu Intrat și Prohimenul sărb. din Mineu.

Opustul până la întropțirea praznicului din 14 Ian. se face cu stihul: Celce în Iordan bine a voit a se boteza dela Ioan.

Misă.

SERVICIILE DIVINE

ce se vor ținea în Catedrala română unită în zilele sfinte ale sărbătorilor Nașterii, Tăierii împrejur și Botezului Domnului

23 Decembrie, Vineri. La 7:30 Sf. Liturghie; 9 Slujba ceasurilor împărătești ale ajunului Nașterii și Intipuitoarele.

24 Decembrie, Sâmbătă. Ziua ajunului de Crăciun. 7:30 Sf. Liturghie; 3 d. m. Vecernia praznicului. — orele 11:30 noaptea, Dupăcinarul cu Litia și Sf. Liturghie.

25 Decembrie, Duminecă. Intăia zi de Crăciun. La 8 Sf. Liturghie; 9 Mănecatul; 10 Liturghie pontificală. Predică I. P. S. Episcopul, 11:45 Sf. Liturghie; 4 d. m. Inserat.

26 Decembrie, Luni. A doua zi de Crăciun. La 7:30 și 8:10 Sf. Liturghie; 9 Mănecatul; 10 și 11:30 Sf. Liturghie; 4. d. m. Inserat și Cultul Preasf. Inimi.

27. Decembrie, Marți. A treia zi de Crăciun. Sf. Mucenic și Ap. Ștefan. La 7:30, 10 și 11:30 Sf. Liturghii.

31 Decembrie, Sâmbătă. La 7:30 Sf. Liturghie; 3 d. m. Vecernie. — Orele 19 Binecuvântarea Euharistică cu predică de sfârșit de an.

1 Ianuarie 1939, Duminecă. La 7:30 și 8:10 Sf. Liturghie; 9 Mănecatul; 10 Liturghie pontificală cu Te Deum. Predică I. P. S. Episcopul. 11:45 Sf. Liturghie; 4 d. m. Inserat și Cultul Presf. Inimi alui Isus.

5 Ianuarie, Joi, Ajunul Botezului. La 7:30 Sf. Liturghie cu sfințirea apei, apoi plecare la sfințirea caselor; 9 Slujba ceasurilor împărătești și Sf. Liturghie cu Inserat.

6. Ianuarie, Vineri. Botezul Domnului. La 7:30 și 8:10 Sf. Liturghie; 9 Mănecatul; 10 Liturghie pontificală cu sfințirea apei; 11:30 Sf. Liturghie; 4 d. m. Inserat și Cultul Preasf. Inimi alui Isus.

7. Ianuarie, Sâmbătă. Sf. Ioan Botezătorul. La 7.30, 10 și 11:30 Sf. Liturghii; La 4 d. m. Inserat.

BIBLIOGRAFIE

Calendarul AGRU-lui, 1939, Cluj la Comitetul central, Str. N. Iorga 6. In 8°, 160 p. 10 lei.

Anul al 5-lea! După trei debuturi strălucite la Oradea, calendarul AGRU-lui continuă mersu-i ascendent în capitala Ardealului, la Cluj. E cartea cea mai bună și mai ieftină pe care o putem da mulțimilor. Ce nu găsim în ea! Dela imnul AGRU-lui și până la târgurile din țară, câte nu se perândă înaintea ochilor noștri: calendarul propriu zis, tarif postal, știri despre Țara românească, cât poartă animalele, calendar vânătoresc, pascălia, măsurile de lungime, suprafață, volum, greutate; îndreptar bisericesc; cum să începem Anul nou; săptămâna creștinului; România și Românii uniți (frumoasa conferință a cardinalului Tisserant); legea judecăților; despre China; viața religioasă a Clujului; ce este și ce vrea AGRU-l; pentru ce mă bați (gânduri creștinești de Pr. Aug. Cosma); cum să trăim liniștiți (despre economie de Prof. T. Florea); minunile științei; plantele medicinale; sfaturi gospodărești; hazuri; cugetări. Când multe - aduci, oricine - un ce găseș-

te. Dorim să se desvolte acest calendar încă și mai mult!

I. Duffner M. S. C., *Quelle direction prendre dans la vie?* Paris (6°), Castermann, 66, rue Bonaparte, In 8°, 380 pag. 13 fr. 50.

Păr. D. călugăr la Basilica S. Inimi din Issoudun-Indre (Franța, ne dă această carte de mare actualitate. După două capitole preliminare, în partea I examinează diferitele stări ale vieții umane: căsătoria, apoi chemarea religioasă cu feluritele ei nuanțe: preot de mir, călugăr în ordin contemplativ ori activ, misionar etc. În Partea II-a, tratează despre alegerea unei stări potrivite firii omului (chemare mai înaltă, semnele ei, rolul părinților și al educatorilor etc.) În partea III-a e vorba despre perseveranța în chemarea primită. Aceste trei părți sunt urmate de un Apendice conținând mai multe instrucțiuni practice relative la preoție și călugărie. E de remarcat sugestia de a se răspândi în familii cunoștințe adevărate despre diferitele chemări, precum și acea de a se institui în fiecare lună o duminică a chemărilor. La noi, unde adevăratele chemări religioase sunt rare, lectura prezentă e foarte bine venită. (lg)

Ios. Dassonville S. I., *Jean Marie a trouvé le Messie.* Paris, Alsatia, 1, rue Garancière. In 8°, 93 pag.

Păr. D. celebru predicator la postul de radio al Franței, fost preot militar al țării sale, înfățișează în aceste pagini convertirea unui tânăr de 20 de ani, de la judaism la catolicism. În câteva săptămâni el devine apostol, antrenor, zelator, inspirator de practici religioase din cele mai delicate și mișcătoare (pentru cultul Maicii Domnului) etc. Istoria începe la Verdun și termină cu o lovitură de granadă în munții Champagne. Scrisă cu artă neîntrecută, această carte se citește cu interes, ca cel mai captivant roman. (lg)

„VESTITORUL”

Indice alfabetic. — Anul XIV. (1938).

I. Partea oficială.

- Acte pentru redobândirea numelui român, No. 9—10.
 Acte și date pentru fișele de pensiuine, No. 4.
 Acțiune pentru îndrumarea agriculturii, No. 7.
 Activitatea în cadrul regulamentului administrativ bisericesc, No. 12.
 Anunțarea schimbărilor în situația familială a preoților, No. 4.
 Ajutorul extraordinar al văduvelor și orfanilor de preoți, No. 4.
 Asigurarea din nou a bisericilor și edificiilor parohiale, No. 19—20.
 A apărut ediția a II a a Noului Testament, No 16—18.
 A. G. R. U. (Publicațiune), No. 12.
 Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice, No. 21—22.
 Catedră vacantă la lic. de băieți »S. Vulcan« Beiuș, No. 13—15.
 Catedre vacante la școlile secundare diecezane, No. 12.
 Caz de morală de rezolvat No. 5.
 Colectă pentru parohiile noastre din Vechiul Regat, No. 11.
 Colectă pentru A. G. R. U., No. 13—15.
 Comunicarea în cele sacre cu acatolicii e oprită, No. 1.
 Concurs la parohii; Pocola, Recea, Săcuieni, Uileac, Beiuș, No. 5. Supurul de Jos, Supurul de Sus, No. 6. Sâmbăta, Vezendiu, Racova No. 8.

- Chioag, Pișcari, No. 13--15. Tătărești No. 16—18.
Borozâl No. 21—22. Fizeș și Șauaieu, No. 24.
Concurs la postul de cantor: Șumal, No. 3, Cățelul
No. 4, Crestur, No. 6, Sânlazar, No. 16—18.
Badon, No. 23. Suplacul de Bârcău, No. 24.
Concurs la sf. Teologie, No. 13—15.
Convocarea Sinodului Diecezan No. 1.
Correspondența cu Ministerul Cultelor, No. 16—18.
Distincții, promovări și numiri în Cler, No. 3., No. 8.
Examene prosinodale, No. 12.
Exerciții de apărare pasivă, No. 1.
Expedierea corespondenței oficiale, No. 16—18.
Funcționarea coloniilor de vară, No. 13—15.
Incadarea clerului la fondul de pensiuni al statului,
No. 4.
In chestia picturilor bisericești, No. 21—22.
Indulgențe plenare pe 1938., No. 1.
Institutul Național de credit agricol, No. 4.
Istoria creștinismului antic, No. 4.
Jurământul de credință Regelui, Constituției și legilor
Țării, No. 5.
Liga Temperanța, No. 16—18.
Măști contra gazelor, No. 24.
Modificări în legea pensiunilor, No. 23.
Necrolog, No. 7, No. 13, No. 19.
Nouii pictori și zugrăvi autorizați, No. 12.
Numiri și schimbări în cler, No. 21—22, No. 23.
Pastorala de Anul Nou, No. 1. De Paști, No. 8.
Pictori și zugrăvi bisericești autorizați, No. 12.
Plata reținerilor pentru trecut la pensie, No. 24.
Preot pentru America, No. 9—10.
Preoții nu pot participa la propaganda politică, No. 3.
Preoți repausați în 1937, No. 4.
Primire la institutele diecezane, No. 12.
Primiri la sf. Teologie, No. 16—18.
Programa analitică pentru învățământul religios în
școlile primare, No. 16—18.
Provederea instituțiilor publice de cereale, No. 24.
Săptămâna igienei, No. 13—15.
Se recomandă revista Albina, No. 21—22.
Schimbări de nume, No. 9—10; No. 12.
Schimbările în averile și venitele bisericești, No. 21—22.
Schimbări la numirile și arendarea parohiilor, No. 4.
Sfântul Mir., No. 9—10.
Slujba pentru pace și deslegare de sub jurămintele
nepermise, No. 5.
Sprijinirea campaniei sanitare, No. 13—15.
Tabloul și Legea pentru autorizarea pictorilor și zu-
gravilor bisericești, No. 16—18.
Te Deum pentru Preafericitul Părinte, No. 1.
Ziua Misionară, No. 19—20.
Ziua sădirii pomilor, No. 6.

II. Partea Neoficială.

- Aviz Liceul Comercial Blaj, No. 13—15; Aviz școlar
Liceul de fete Beiuș, No. 13—15.

- Gh. Barna*: Intemeietorul Academiei teologice, No. 2.
V. Bolca: I. P. S. S. Episcopul Valeriu Traian Fren-
țiu și Șc. normală Română Unită; — Realizări,
No. 2; Omul din Tabără, No. 7; La douăzeci
de ani, No. 23.
Dr. N. Brânzeu: Momentul luminos de acum 25 ani
No. 2.
Păr. I. Codreanu: În slujba educației, No. 2.
A. Cosma: Preotul și straja Țării, No. 16—18. Duă-
nezească pace, No. 24.
P. Nic. Cristea: La praznic în cetatea vlădicului Sa-
mul Vulcan, No. 9—10.
»Un decret istoric« de acum 20 ani, No. 23.
Marirea Domnului și pacea oamenilor No. 24.
P. E. Foișor: Ctitorul modern al »Stânii de Vale«, No. 2
Păr. I. Gârleanu: Odă, No. 2.
Dr. V. Gherman: În prag de an, No. 1; Centenarul
gazetăriei ardeleni, No. 8.
Păr. I. Georgescu: La aniversarea Sf. Părinte, No. 4;
Georges Goyau No. 5. Oct. Goga și Biserica
Rom. Unită, No. 9—10; Centenarul lui I. A.
Möhler, No. 11. Cum luptă americanii contra
pornografiei, No. 16—18; Axa Vatican-Mont-
martre, No. 24.
G. S.: Dumineca Ortodoxiei, No. 5; Postul creștinesc,
No. 5; Mormânt gol, mormânt plin, No. 8; Bu-
nul, No. 11; Uraganul roșu No. 16—18.
Prof. Fr. Hubic: Ctitor de muzică bisericească No. 2.
i. g Generalul Franco despre situația Bisericii
din Spania naționalistă No. 2; Expoziția de artă
sacră din Vatican No. 6.
i. I. Bunul Părinte, No. 2; Sărbătoarea Adormirii Maicii
Domnului la Drăgești, No. 16—18; Tu ești
preot în veac, No. 19—20.
P. Jos. Ledit S. I.: Pentru veneratul cler diecezan No. 12.
P. Dr. N. Lupu: Misiunea iezuiților în China No. 7;
Misiunile iezuiților în Japonia No. 11.
Păr. C. Man: Post festa No. 6.
Fr. Matia: Prinos jubilar, piesă, No. 2.
P. Virgil Munteanu: Gânduri la început de an școlar,
No. 21—22.
Part. Serbarea patronilor la Beiuș No. 12.
Studentii Academiei teologice: Pastorului Nostru,
No. 2.
Păr. Ioan Suciu: Cel mai frumos dar, No. 2.
Sup. Măndstirii Drăgești: Pelerinaj la Drăgești de
Sf. Mărie Mare No. 13—15.
Prof. Tămaș Traian: Sărbătorirea I. P. S. Sale Ep.
Valeriu Traian Frențiu, la Beiuș, No. 21—22.
Card. Eugen Tisserant: România și Românii Uniți No. 8.
P. Vertileanu: Un întemeietor de ordin, No. 9—10; O
solie a Sf. Spirit, No. 11.
Vestitorul: † Lucreția Frențiu, No. 1. Întru mulți ani
Stăpâne, No. 2.
Redacția: Adevărata armă evanghelică, No. 1. Praz-
nicul jubilar al I. P. S. Sale Episcopul diecezan
No. 3; Cartea de Mărtuire a clerului român
unit din Oradea, No. 3, Neopăgânismul ger-
man No. 7 Congresul Euharistic, No. 9—10;
O turmă și un păstor, No. 11; Marile revela-
ții, No. 12. Doliul credincioșilor noștri pentru
Regina Maria, No. 12. Serbările școlare din
Beiuș 13—15; Consacrarea bisericilor din Cras-
na și Mociar, No. 21—22: Neprihănită, No. 23.

III. Cronici.

- No. 1.** Agru în parohia Oradea — Grădini; Falanga sf. Cruci; Cine e card Gerlier, noul primat al Galiilor; † Ios Pauchard; † Dr. Bitay Arpad; Iubileul de 25 de ani al ziarului Italia; Pacifismul catolicilor No. 1.
- No. 2.** Muzeul sacru din Vatican. *Bibliografie*: Calendarul Agrului 1938; Calendarul dela Bixad 1938; Dr. Ilie Dăianu: Moldovănuș;
- No. 3.** Anunș; Convocarea Băncii Unirea S. A. Oradea; 50 ani dela moartea lui S. Ioan Bosco.
- No. 4.** Agru în Drighiu, † Căpitanul Vasile Simion, † Todorica Salăgian n. Radu — Serbarea »Decalogului«; Cunună eternă.
- No. 5.** Mesajul de Crăciun al card. Verdier; Asasinarea lui Lo Pa-Hong, preș. acțiunii catolice în China (Șanghai). Catedrala din Colonia; Primind avizul »biglietto« de cardinal; Episcopatul catolic al Americii de Nord; Un deceniu dela moartea ep-pului de Alba-Regală: Ottokar Prohaszka; 130 scriitori catolici englezi; Mulțumită. *Bibliografie*: Anton Precup; Cuvântări ocazionale; Ion Țeneșea; Pe drumul unei credințe; Dr. Victor Bojor: Canonicii diecezanii gr. cat. de Gherla-Cluj.
- No. 6.** În parohia Petreu; Iubileul I. P. S. Sale Ep. diecezan în com. Petrani; Lăcaș de închinare în Hăucești; Agru la Rogoz; *Streinătatea*: La congresul euharistic național din Tripoli; Problema evrească; 100 ani de ascensiune catolică în Australia; Recreștinarea Spaniei; Din cetatea universitară a Parisului; La Crossroads-South Carolina-U. S. A.; Să nu mai revină; Statuia Preacuratei din Nazaret; Calvarul preotului în zilele noastre; Mileniul nașterii papei Silvestru II; Mormintele Sf. Apostoli Petru și Pavel; În legătură cu primirea oaspeților Francezi: exec. spir. pt d-ne și d-șoare; La Florența cu sf. Tereza de Lisieux; Hotărârile sinodului provincial al Poloniei; Comemorarea lui Alessandro Manzoni; Mussolini premiază familiile numeroase; Papa proclamă; eroicitatea virtuților Ven. Maria Desolata Torres Acosta; *Bibliografie* Elena P. Iosif: Confidențe; Publicațiune de licitație; Conv. S. A. Valtra—Oradea; Convocare S. A. Stâna de Vale—Oradea.
- No. 7.** Congresul internațional al ziaristilor catolici; Un protestant slăvește enciclica »Quadragesimo«; Profesoară de ateism la Moscova; Intregirea capitolului din Cluj; Sf. Misiuni la Catedrală; Spre noi canonizări; În Polonia numai creștinii pot face comerț cu obiecte de cult religios; Păr. Ilie Dăianu; Doi preoți francezi distinși; Convertirea la catolicism a unui savant olandez; A cincia săptămână pentru orientul creștin; L'osservatore Romano; Misiuni în Chișd; Fal. sf. Cruci; Activitate mariană în Sălaj; Flacăra Credinței; *Bibliografie*: Dr. I. Schuster: Istoria Biblică pentru clasele primare catolice; D. I. Dăianu: Timotei Cipariu; Dr. Ilie Dăianu: Un suflet eroic uitat; Dr. Ioachim C. Drăgescu; Angelo Mercati: Studi e testi 70; Prof. Petru Dejeu: Instif. culturale din Oradea și B hor; Administrative; Bilanșul Băncii Unirea S. A. Oradea; Aviz.
- No. 8.** După anexarea Austriei la Germania; Din districtul protopopesc al Șimleului; Instr. pt. Sărb. sf. Gheorghe; Pius XI. și aviația — Cartea cea mai mică din lume; Exerciții Spirituale; Pentru Dumineca Presei; Apostolatul presei în U. S. A. Iubileul de 400 ani al Universității din Strassbourg; — Apel.
- No. 9—10.** La vie catholique; Inaugurarea fanfarei în Girișul de Criș; Pentru Acțiunea Catolică; Pelegrinajul din Drăgești: Legatul papal; Congresele euharistice de până acum; A V-a săpt. pentru Orientul Creștin; Reîntoarcerea Dominicanilor la Cambridge; Pentru Presă; Sf. Părinte la Castel-Gandolfo; Congresul asociației: »Pax Romana« — O avansare; *Bibliografie* S. Gocan: O fată di caracter; St. Mărcuș; Sătmar.
- No. 11.** Cercul agrist din Holod și împrejurimi; Cifre americane; † Maria Văcăresu; † Abatele Paul Feretti; Mulțumită: Anunș școlar.
- No. 12.** Sărbătorirea Ex. Sale Valeriu Traian; Ziua eroilor; Cuminecarea copiilor; Oaspeți aleși; Nou loc de pelerinaj; Monumentul eroilor în Santău-Sălaj; Spre noi beatificări; Aviz: Școala Inferioară și Superioară de Menaj »Sf. Tereza« din Cluj. — Prospect.
- No. 13—15.** Exerciții spirituale pentru femei; † Card. Iuliu Serafini; Către M. O. Preoți; † Card. Patriciu Iosif Hayes; † Adolf Vorbuchner — *Bibliografie*: Făcătorul de minuni Sf. Anton de Padua; D. Neda: Foc nestins.
- No. 16—18.** Tinerețele creștinismului; † Card. Camil Laurenti; † Sora Sabina Minișan; Exercițiile spirituale ale clerului; Pastorală din Fulda; Convocări: Stâna de Vale S. A. Oradea; Valtra S. A. Oradea.
- No. 19—20.** O pioasă ceremonie; O interesantă apreciere; Napoleon I și Papalitatea; Unio cleri pro Missionibus; *Bibliografie*: Anuarul lic. de băieți »Sf. Vasile cel Mare« din Blaj 1936—37. M. T. Carada: În voia soartei (roman). R. Netzhamer: Die christlichen Märtyrer am Ister.
- No. 21—22.** Hirotoniri de preoți; Ziua misionară; Noul comitet al soc. de lectură »Sf. Ioan Gură de Aur«; † Preotul Dr. Alexandru Ciplea Albinus; Bucurie sufletească la Brătești; *Bibliografie*: »Noul Testament« scos de P. S. Sa Ep. de Lugoj; Aviz.
- No. 23.** Înalt oaspe; Clipe de înălțare sufletească la Vintire; Conferință preoțească la Sărsig; Un jubileu preoțesc; Falanga Sf. Cruci; *Bibliografie*: I. Abrudeanu-senior: Oameni din Sălaj; M. T. Carada: Papa; Calea spre adevăr; Calendarul Revistei Micul Misionar pe 1939.
- No. 24.** Exerciții spirituale în Vatican; Ambasadă română pe lângă Vatican; Jubileu preoțesc; Festival artistic; Matineul de colinzi al Corului Catedralei; Danii pilduitoare; † P. Enrico Rosa S. I. *Bibliografie*: Calendarul AGRU lui; I. Duffner M. S. C.: Quelle direction prendre dans la vie?; Ios. Dassonville S. I.: Jean Marie a Trouvé le Messie.